

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Index. Incipiunt Rvbricæ Libri Primi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

I N D E X.
INCIPIUNT RVBRICÆ
LIBRI PRIMI.

<p>DISTINCT. I. OMNIS doctrina est de re- bus vel de signis. A De rebus quibus fruen- dum est vel vtendum, & de his quæ fruuntur & vtuntur. B Quid sit frui vel vri. B. C. D. E. F. G. H. I.</p>	<p>prædicetur sicut vnus Deus de tribus personis. <i>ibid.</i> DISTINCT. V. Vtrum diuina essentia genuerit filium, vel genita sit à patre, vel de ipsa natus sit filius vel Spi- ritus Sanctus processerit. A. B. C. D. E. F. G. H. I. K.</p>
<p>DISTINCT. II. De Trinitate & vnitate. A Quæ fuerit intentio scriben- tium de Trinitate <i>ibid.</i> B Quis ordo sit seruandus cum de Trinitate agitur. C De Testimoniis veteris testa- menti, quibus Trinitatis myste- rium declaratur. D. E. F. G De testimoniis veteris testa- menti ad idem pertinentibus. H</p>	<p>Quod filius non est de nihilo sed de aliquo, non tamen de ma- teria: sic & Spiritus Sanctus. L Quare verbum Patris dica- tur filius natura. M</p>
<p>DISTINCT. III. De cognitione creatoris per creaturas, in quibus Trim. vesti- gium apparet. A. B. C. D. E. F De imagine & similitudine Trinitatis in anima humana, G. H. I. K. L. M. N. O De similitudine creantis & create Trinit. P. Q. R. S. T. V. X. Y De Trinitatis vnitate. Z</p>	<p>DISTINCT. VI. Vtrum Pater voluntate ge- nuerit filium, an necessitate: & an volens vel nolens sit Deus, A. B. C</p>
<p>DISTINCT. IV. Vtrum Deus se Deum genuerit. A. B. C. D Vtrum Trinitas de vno Deo</p>	<p>DISTINCT. VII. Vtrum pater potuerit vel vo- luerit gignere filiū. A. B. C. D. E An posse gignere filium sit ali- qua potentia in patre quæ non sit filio. F. G</p>
<p>DISTINCT. VIII. De veritate ac proprietate di- uine essentia. A. B De incommutabilitate eiusdē. C De simplicitate eiusdem. <i>Ibid.</i> De corporali & spiritali creatura quomodo sit multiplex, & non simplex. E Quod Deus cum sit simplex</p>	<p>DISTINCT. VIII. De veritate ac proprietate di- uine essentia. A. B De incommutabilitate eiusdē. C De simplicitate eiusdem. <i>Ibid.</i> De corporali & spiritali creatura quomodo sit multiplex, & non simplex. E Quod Deus cum sit simplex</p>

I N L I B. I.

tamen multiplex dicitur. Ibid. F De convenientia Latinorum
 Quod Dei simplicitas nulli & Græcorum in sensu & disse-
 predicamentorum subijcitur. G rentia in verbis. D.E

Quod Deus abusiue dicitur DISTINCT. XII.
 substantia. ibid. H Vtrum Spiritus S. prius vel
 Quod non est aliquid in Deo plenus procedat à patre quam à
 quod non sit Deus. ibid. I filio. A. B.

DISTINCT. IX. Quod Spiritus sanctus princi-
 De distinctione trium persona- paliter & proprie dicitur proce-
 rum. A dere à patre. C.D.E

De coeternitate patris & filij. DISTINCT. XIII.
 ibidem. B.C.D.E.F.G Quare Spiritus S. cum sit de

De ineffabili & intelligibili substantia patris, non dicatur ge-
 generationis modo. H.I nitus, sed tantum procedens. A

Vtrum debeat dici, semper gi Cur filius dicatur procedere
 gnitur filius vel semper gignitur cum Spiritus sanctus non dicatur
 est. K.L.M.N.O gigni. ibid. B

De obiectionibus hereticorum Quod non potest mortalis di-
 nitentium probare filium non es- stinguere inter generationem fi-
 se coeternum patri. P liij & processionem Spiritus san-
 DISTINCT. X. cti. C.D

De Spiritu sancto quod amor Vtrum Spiritus sanctus debeat
 patris & filij proprie dicitur, dici ingenuus, cum non sit geni-
 cum sit in Trinitate amor qui est tus. E. F.G.H

Trinitas, sicut verbum proprie DISTINCT. XIV.
 dicitur sapientia, & tamen tota De gemina processione Spiri-
 Trinitas dicitur sapientia A.B.C tus sancti temporali & eterna.

Quod eadem nomina proprie A.B.C.
 & vniuersaliter accipiuntur. D. Quod non solum dona Spiritus
 E. F. G sancti, sed etiam spiritus Deus

Quod Spiritus S. sicut patri datur hominibus & mittitur. C
 & filio est communis, ita com- An viri sancti possint dare Spi-
 mune nomen habet proprium. H ritum sanctum. D.E F

DISTINCT. XI. DISTINCT. XV.

Quod Spir. S. procedit à patre Quod Spiritus sanctus à seipso
 & filio, quem tamen Græci à fi- datur & filius quod à seipso mit-
 lio procedere dissententur. A. B. C titur. A.

I N D E X

Quomodo intelligenda sit missio utriusque, ibidem. C
Quod a spiritu sancto etiam sit filius missus. D
Quod filius etiam sit datus a seipso, ibidem. E.F.G
Quomodo intelligendum sit illud, A meipso non veni. H
Vtrum semel tantum sit filius missus, an sepè, ibid. I
De duobus modis missionis filij, ibidem. K
Quod secundum alterum modum semel sit missus, secundum alterum sepè: & secundum alterum modum dicitur missus in mundum, secundum alterum non ibid. L.M
Quare pater non dicitur missus. N
Quod filius & spiritus sanctus non sunt quasi minores patre quia missi, ibid. O
DISTINCT. XVI.
De missione spiritus sancti, qua fit duobus modis, visibiliter & invisibiliter. A. B. C
Quod filius secundum quod homo non modo patre, sed spiritu sancto etiam minor est. D. E
DISTINCT. XVII.
Quod spiritus sanctus est charitas, qua diligimus Deum & proximum. A. B. C
Quod fraterna dilectio est Deus, nec pater vel filius, sed tantum spiritus sanctus. D
Quod non est dictum illud per causam Deus charitas est: sicut illud, Tu es patientia mea, & spes mea. E
Quomodo spiritus sanctus mittatur vel detur nobis. F
Vtrum spiritus sanctus augetur in homine, vel minus vel magis habeatur vel detur: & an detur habenti vel non habenti. G. H. I. K
Quod aliqui dicunt charitatem Dei & proximi non esse spiritum S. L.M.N.O.P.Q.R.S
Vtrum concedendum sit per donum dari dona. T
DISTINCT. XVIII.
Vtrum spiritus sanctus eadem ratione dicatur donum quod datum siue donatum. A. B. C. D. E
Quod sicut filius nascendo accepit non tantum, ut esset filius, sed etiam essentia: ita spiritus S. procedendo accipit non tantum, ut esset donum, sed etiam, ut esset essentia. F. G. H
Quod spiritus sanctus dicitur donum & donatum secundum duos modos predictos processionis, qui secundum quod donum est, refertur ad patrem & filium: secundum quod datum, ad eum qui dedit, & ad eos quibus datur. I. K
An filius cum sit nobis datus possit dici noster, ut spiritus sanctus. L

Vtrum

Vtrum spiritus sanctus ad sei- in numero, quæ in proprietatibus
sum referatur. M distinctæ sunt. C

DISTINCT. XIX.

Quare tres personæ simul
De æqualitate trium persona- non sint maius aliquid quam v-
rum. A na. R. S

Quod æternitas & magnitudo Quod Deus non est dicendus
& potentia in Deo vnum sunt, triplex sed vnus. T. V
etsi videantur diuersa. B

DISTINCT. XX.

Quod aliqua personarum non
liam non excedit, magnitudine: excellit aliam potentia. A
quia non est maior vna persona Quod non minus potest filius,
alia nec non maius aliquid duæ quam pater. ibid B
quam vna, nec tres quam duæ vel De obiectionibus hereticis con-
vna. C. D tra hæc, & responsionibus catho-
licis. C. D. E. F

Quomodo dicitur pater esse in
filio, & filius in patre, & spiritus
sanctus in vtroq; E. F

DISTINCT. XXI.

Quomodo possit dici solus pater,
vel solus filius, vel solus spiritus
est in Trinitate. G sanctus, cum sint inseparabiles.

Quare tres personæ dicantur
summa vnum. A
ibid. G

Vtrum debeat dici solus pater
est Deus, vel solus filius est Deus,
Cum dicimus tres personas es- est Deus, vel solus spiritus sanctus est Deus:
se vnã substantiam vel essen- an pater est solus Deus, filius est
tiam, nec vt genus de speciebus, solus Deus spiritus sanctus est so-
nec vt speciem de indiuiduis præ- lus Deus. ibid. B
dicamus: quia non est essentia ge-
nus & persona species, vel essentia

Quomodo Trinitas dicatur so-
lus Deus, cum ipsa sit cum spiri-
tibus & animabus sanctis. C. D

DISTINCT. XXII.

Quod nec secundum materia-
lem causam dicuntur tres perso-
næ vna essentia. L

De nominum differentia qui-
bus vtimur loquentes de Deo. A

Nec ita dicuntur tres perso-
næ vna essentia, vt tres homines
vna natura vel vnius natura. M. De hoc nomine quod est Tri-
nitas. ibid. B

N. O. P.

Vtrum tres personæ differant
tur. C
De

I N D E X

De his quæ temporaliter Deo conueniunt, & non relatiuè dicuntur. *ibid.* D cum dicitur persona. A. B. C. D
De triplici acceptione huius nominis persona in trinitate. E.

De his, quæ propriè ad singulas personas pertinent, & de his quæ unitatem essentiae significant. E. F. F. G. H
Ex quo sensu dicatur, Alia persona patris, alia filij alia spiritus

DISTINCT. XXIII.

De hoc nomine quod est persona, quod cum secundum substantiam dicatur, tamen non singulariter sed pluraliter accipitur in summa. A. B. C. S. siue alius in persona pater alius in persona filius, alius in persona spiritus sanctus. I. K. L. M.

DISTINCT. XXVI.

De hoc nomine hypostasis. A. De proprietatibus personarum, & de nominibus earum relatiuis. *ibid.* B.

Qua necessitate dictum sit tres persona à Latinis, à Graecis tres hypostases vel substantiae. D. E. Quod non omnia dicuntur de Deo secundum substantiã: quædam enim secundum relationem, non tamen secundum accidens. C.

Quare non dicimus patrem & filium, & spiritum sanctum esse tres Deos, vt tres personas *ibid.* F. Quare dicatur proprium esse vnigeniti filium Dei esse cum etiam homines sint filij Dei. D.

Cur non dicimus tres essentias, vt tres personas. *ibid.* G. H. Quod homo dicitur filius trinitatis & trinitas pater h. minimum. E.

Quod in Trinitate non est diuersitas vel singularitas vel solitudo, sed vnitas & trinitas & distinctio & identitas. *ibid.* I. Quod spiritus sanctus eadem proprietate donum dicitur, qua spiritus sanctus, & vtroq; modo relatiuè ad patrem & filium. F.

Quod non debet dici Deus multiplex. K. Vtrum pater vel filius vel trinitas ipsa possit dici spiritus sanctus. G.

DISTINCT. XXIV.

Quid significetur his nominibus Vnus vel vna, Duo vel dua, Tres, vel tria, Trinus vel trinitas, Plures vel pluralitas, Distinctio vel distincta, cum his vtimur loquentes de Deo. A. B. C. D. E. F. G. H. I. K.

DISTINCT. XXV.

Quid significetur hoc nomine persona in plurali numero, scil. Quod non omnia quæ relatiuè dicuntur, suis ad se vicissim respondent vocabulis.

DISTINCT. XXVII.

Quæ sint illæ proprietates quibus distinguuntur persona. A. B. Quod non est omninò idem dicere

cere

tere esse patrem & genuisse vel habere filium.

DISTINCT. XXX.
C De his quæ temporaliter de Deo dicuntur & relative secundum accidens, quod non Deo sed

Quod proprietates determinant hypostases non substantiam id est naturam.

D E F creaturis accidit. A. B

De generali regula eorum quæ ad se & eorum quæ relative dicuntur.

An spiritus sanctus dicatur datum vel donatum relative ad se, cum à se detur. C

An secundum substantiam dicatur Deus de Deo & huiusmodi.

DISTINCT. XXXI.
An filius dicatur equalis vel similis patri secundum substantiam. A. B

Quod non tantum tres sint proprietates personarum.

De sententia sancti Hilarij, quæ trinitatem personarum propriam ostendit. C. D. E. F. G

An solus pater debeat dici non genitus vel non filius, sicut dicitur ingenuus.

Quæ patri attribuitur unitas. H

De proprietate quam notat ingenuus.

Quare pater & filius dicantur esse unum vel unus Deus, sed non unus. ibid. I

Responsio Ambr. contra Arianos de ingenito.

Quare dicitur equalitas esse in filio. K

An diue sum sit esse patrem & filium esse

Quare in spiritu sancto dicitur esse utriusque concordia vel concordia. ibid. I

Si sapientia genita dicitur secundum relationem vel secundum substantiam.

DISTINCT. XXXII.
F Vtrum pater vel filius eadem dilectione se diligant, quæ procedit ab utroque, id est, spiritu sancto. A. B

De imagine.

DISTINCT. XXIX.
A De principio. Quod ab eterno pater est principium & filius, sed non spiritus sanctus. ibid. B

Quomodo pater sit principium filij & ipse cum filio spiritus sanctus.

Vtrum pater sit sapiens sapientia quam genuit. C. D

An eadem notione pater & filius sit principium spiritus sancti.

An filius sit sapiens seipso vel per ipsum. E

D

An una sit tantum sapientia patris. F

Sicut in Trinitate est dilectio quæ

I N D E X

qua est Trinitas, & tamen spiritus S. est dilectio quae non est Trinitas, nec ideo sunt duae dilectiones, ita & de sapientia.

Quare pater non dicitur sapiens sapientia genita sicut dicitur diligens dilectione quae ab ipso procedit.

DISTINCT. XXXIII.

Vtrum proprietates personarum sint ipse persona vel diuina vsia.

Quomodo proprietates possunt esse in natura Dei, nec eam de terminent.

DISTINCT. XXXIV.

De verbis Hilarij, quibus secundum paruorum intelligentiam, videtur ducere non idem esse diuinam naturam & rem naturae, & non idem esse Deum & quod Dei est.

Vtrum ita possit dici vnus Deus triam personarum, vt dicitur vna essentia trium personarum: & tres personae vnius diei, vt tres personae vnius essentiae.

Quod potentia sapientia bonitas in scriptura interdum ad personas distincte referuntur.

Quare patri potentia filio sapientia, spiritui sancto bonitas tribuatur cum sit vna sapientia, potentia, bonitas trium.

De hoc nomine homousion vbi in auctoritatem receptum sit, & quid significet.

DISTINCT. XXXV.

De scientia, praescientia, prouidentia, dispositione, & praedestinatione Dei.

De quibus sit praescientia vel prouidentia.

De quibus dispositio.

De quibus praedestinatio.

De quibus prouidentia.

De quibus sapientia vel scientia.

Vtrum praescientia vel dispositio, vel praedestinatio Dei esse potuerit, si nulla essent futura.

Quod scientia Dei de temporalibus est & aeternis.

Quomodo omnia dicuntur esse in Deo & vita in eo.

DISTINCT. XXXVI.

Vtrum omnia debeant dici esse in Dei essentia vt in Dei cognitione, vel praescientia esse dicuntur.

Qua ratione bona dicuntur esse in Deo & non mala.

Vtrum idem sit omnia esse ex Deo, & per ipsum, & in ipso.

Quod omnia sunt in quolibet trium & per ipsum & in ipso.

Quod non omnia quae ex Deo sunt, etiam de ipso sunt.

DISTINCT. XXXVII.

Quibus modis dicitur esse Deus in rebus.

Quod Deus non vbicunq; est

habitu

I N L I B. I.

habitat, sed è conuerso. B

Vbi erat Deus antequam esset creatura. C.D.E.F.G

Quod Deus cum sit in omnibus rebus essentialiter, non tamen coinquinatur sordibus rerum. H

Cum Deus sit vbiq; & semper, non tamen localis, nec loco, nec tempore mouetur. I

Quibus modis aliquid dicatur locale vel circumscriptibile. I

Quid sit mutari secundum tempus. ibid. K

Vtrum spiritus creati sint locales & circumscriptibiles. L.M.N

Quod Deus est vbiq; sine locali modo. ibid. O.P.Q

DISTINCT. XXXVIII.

An scientia vel prescientia Dei sit causa rerum, vel è conuerso. A.B.C.D

Vtrum prescientia Dei possit falli. E

DISTINCT. XXXIX.

Vtrum scientia Dei possit augeri vel minui vel aliquo modo mutari. A

An Deus possit nouiter vel ex tempore scire vel prescire aliquid. B

Vtrum Deus possit scire plura quam scit. C

Quod Deus & semper & simul scit omnia. ibid. D.E

DISTINCT. XL.

An aliquis predestinatus possit damnari, vel reprobus saluari. A.B.C

Quid sit reprobatio Dei, & in quibus consideretur: & quis sit predestinationis effectus. D

DISTINCT. XLI.

Vtrum aliquod sit meritum obdurationis vel misericordie. A. B.C

De varijs super hoc carnalium opinionibus, An ea quæ scit semel Deus vel prescit, semper sciat vel presciat, & semper scierit & prescierit. F.G

DISTINCT. XLII.

De omnipotentia Dei, quare dicitur omnipotens, cum nos multa possumus, quæ ipse non potest. A

Quomodo dicatur Deus omnia posse. ibid. B.C.D

De omnipotentia Dei secundum duo consideratur. E.F.G.H

DISTINCT. XLIII.

Inuectio contra illos qui Deum dicunt nihil posse nisi quod vult & facit. A.B.C

DISTINCT. XLIV.

An Deus possit facere aliquid melius quam facit: vel alio vel meliori modo. A.B.C

Vtrum possit Deus semper omnne quod potuit. D

DISTINCT. XLV.

De voluntate Dei quæ essentia Dei est, & de signis eius. A

Quod licet idem sit Deo velle quod esse, non tamen potest dici omnia esse quæ vult. B

De intelligentia harum locutio. C

INDEX LIBRI I.

<p> <i>ditionum, Deus scit, vel Deus vult, Deus scit omnia, vel vult aliquid.</i> </p>	<p> <i>De multiplici acceptione boni.</i> </p>	<p> <i>H</i> </p>
<p> <i>Quod Dei voluntas summè bona causa est omnium, que naturaliter sunt: cuius causa non est querenda, quia prima & summa causa est omnium.</i> </p>	<p> <i>Quod mala vniuersitati valent.</i> </p>	<p> <i>I.K</i> </p>
<p> <i>Quibus modis accipitur Dei voluntas.</i> </p>	<p> <i>Quod in Deo est causa, vt sit deterior homo.</i> </p>	<p> <i>L. M. N. O. P</i> </p>
<p> <i>Quod præceptio, prohibitio, permissio, consilium, operatio nomine voluntatis interdum intelligantur vel accipiuntur.</i> </p>	<p> DISTINCT. XLVII. </p>	<p> <i>A</i> </p>
<p> <i>Vtrum Deus velit ab omnibus fieri ea, que præcipit, vel non fieri ea, que prohibet.</i> </p>	<p> <i>Quomodo voluntas Dei de homine impletur quocunque se vertat.</i> </p>	<p> <i>B</i> </p>
<p> DISTINCT. XLVI. </p>	<p> <i>Ex quo sensu quedam dicuntur fieri contra Dei voluntatē.</i> </p>	<p> <i>C</i> </p>
<p> <i>Quod voluntas Dei quæ ipse est, in nullo cessari potest.</i> </p>	<p> <i>Quare præcepit Deus omnibus bona facere & mala vitare, etsi non ita ab omnibus vult impleri.</i> </p>	<p> <i>D</i> </p>
<p> <i>Quomodo intelligendum sit illud. Volui congregare filios tuos, & noluisti, & illud. Qui vult omnes homines saluos fieri.</i> </p>	<p> DISTINCT. XLVIII. </p>	<p> <i>E</i> </p>
<p> <i>Vtrum mala Deo nolente vel volente fiant.</i> </p>	<p> <i>Quod homo aliquando bonâ voluntate aliud vult quam Deus: & mala idem quod Deus.</i> </p>	<p> <i>A</i> </p>
<p> <i>Quomodo intelligendum sit illud Aug. Mala fieri bonū est.</i> </p>	<p> <i>Quod Dei voluntas per malos hominum voluntates impletur.</i> </p>	<p> <i>B. C</i> </p>
	<p> <i>Vtrum placuerit viris sanctis quod Christus moreretur, & pateretur.</i> </p>	<p> <i>D</i> </p>
	<p> <i>Vtrum passiones sanctorum debeamus velle.</i> </p>	<p> <i>E</i> </p>

INDICIS LIBRI I.
FINIS.

PETRI